

Narodowy Związek Robotniczy.

ROBOTNICY! OBYWATELE POLACY!

Wielki jest dzień dzisiejszy!

Po stu z górą latach najokrutniejszej niewoli i poniewierki narodowej zostało ogłoszone wreszcie odbudowanie Niepodległego Państwa Polskiego.

Nie z życzliwości ku nam akt ten ogłaszają dwa państwa rozbiornicze, — lecz z konieczności dziejowej. Nie im przeto wdzięczność winniśmy, lecz tym wszystkim bohaterom naszym, którzy od stu lat kłwią swoją i męką stwierdzali ciągle naszą niezłomną wolę w dążeniu do własnego bytu państwowego.

A zmartwychwstającej Ojczyźnie naszej winniśmy poświęcić całą swą pracę, siły i życie.

Akt dzisiejszy, spełniający częściowo dążenia nasze, stwarza tylko podstawy dla budowy wolnego Państwa Polskiego. Budować je musimy sami wbrew wszelkim przeszkodom.

W chwili tworzenia zrębów własnego państwa głos robotnika polskiego, który tyle ofiar dla tej sprawy poniósł, który nadal krew i mienie swe dla dobra Ojczyzny oddać jest gotów, nie może pozostać bez znaczenia.

Żądamy więc Sejmu, w którym robotnik polski wybitny udział weźmie, — w Sejmie, który określi przyszły demokratyczny ustrój Państwa Polskiego.

Żądamy niepoddającego się wpływowi państw obcych Rządu Polskiego.

Żądamy wolności i pełni praw dla wszystkich obywateli Państwa Polskiego.

Żądamy aby Legjony, okryte chwałą w walkach z moskiewskim najeźdźcą, użyte zostały za podstawę tworzącej się Armji Polskiej pod komendą Józefa Piłsudskiego.

Niech żyje Polska Niepodległa Ludowa!

Niech żyje Rząd Polski! Niech żyje Armja Polska!

Prezcz z wszelkim uciskiem i bezprawiem na ziemi polskiej!

ZARZĄD GŁÓWNY

Narodowego Związku Robotniczego.

Warszawa, d. 5 listopada 1916 r.